

Joan Bonet i Baltà

Joan Bonet i Baltà va néixer a Vilafranca del Penedès l'any 1906. De molt jove va demostrar la intenció d'ésser sacerdot, essent en aquest aspecte molt influenciat i dirigit pel seu oncle Albert Bonet i Marrugat, que fou canonge de Barcelona i fundador el 1931 de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. Va entrar al seminari de Barcelona, essent ordenat prevere l'any 1929. Quan encara era seminarista ja col·laborava al setmanari vilafranquí *Acció* amb el pseudònim Joan de Puigdalba i també a *Exercitatorium* del seminari de Barcelona.

Ben aviat va passar a regir diferents parròquies de Barcelona, començant prompte a publicar els seus primers estudis sobre història contemporània de l'església catalana.

Durant els primers anys de la postguerra va ésser denunciat per catalanista i destinat o desterrat a la petita parròquia de Sant Julià del Montseny, des d'on va promoure dues edicions clandestines del catecisme en català.

Tota la seva vida va alternar la vida parroquial amb l'erudita, essent en moltes ocasions president del Col·legi de rectors de Barcelona, fundador de la parròquia de Sant Isidre de l'Hospitalet, on fou enterrat, i de l'Escola Casal dels Àngels de l'Hospitalet.

En el camp intel·lectual començà a destacar l'any 1946, quan va promoure la commemoració del centenari del naixement del bisbe Josep Torras i Bages. Ell va promoure l'edició de les obres completes del bisbe Torras en un sol volum que va prologar.

El mateix va fer pocs anys després amb el gran poeta Mn. Jacint Verdaguer, del que també va prologar les obres completes amb un excel·lent estudi previ.

Bona part de la seva producció històrica es va recollir en el gran volum *L'Església catalana de la Il·lustració a la Renaixença* (1984, 779 pàgs.), i també va publicar amb Mn. Casimir Martí l'estudi *L'integrisme a Catalunya. Les grans polèmiques 1881-1888*.

Va reunir un extraordinari fons bibliogràfic i documental, d'uns 5000 volums, col·leccions de revistes i de manuscrits i documents inèdits, que va llegar a la Biblioteca Episcopal de Barcelona, on s'ha creat en record seu el Seminari d'Història Contemporània de l'Església de Catalunya.

Una afició seva fou la de col·leccionar ceràmica antiga, de la que va aplegar mostres molt interessants dels principals centres productors del país, amb més de dues mil peces que va regalar al Museu de Vilafranca l'any 1978 i que li serviren per editar, el 1988, l'obra *Ceràmica catalana. Pietat popular (segles XV-XIX)*. Aquesta ceràmica ocupa ara tres sales del Museu de Vilafranca.

La seva activitat, zel i vàlua intel·lectual el feren objecte de diferents distincions i reconeixences de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi el 23 de març de 1981 i l'haver rebut la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

La seva aportació a la cultura catalana ha estat destacada en el volum miscel·lani *Contribució a la Història de l'Església Catalana* que es va editar en homenatge seu el 1983, amb motiu de complir setanta-cinc anys, i el 1996 amb el treball *Mossèn Joan Bonet i Baltà: noranta anys al servei de l'església de Catalunya*, editat amb motiu de complir noranta anys.

Va morir el passat 8 de juliol de 1997, a l'edat de 91 anys.

ANTONI PLADEVALL